

SLOVÁ NAŠEJ MATKY

František Dancák

FRANTIŠEK DANCÁK

SLOVÁ
NAŠEJ MATKY

2023

*Tvoje z tvojho
tebe prinášame...*

PaedDr. František Dancák
Slová našej Matky

© **Sven Dancak**

Imprimatur
Mons. ThDr. Ján Babjak SJ, PhD.,
prešovský arcibiskup metropolita,
číslo 543/2018, z 12.02.2018

Jazyková korektúra
PhDr. Adriana Matoláková, PhD.

Prvé elektronické vydanie

Vydal: FILOKALIA

978-80-8233-102-1 - pdf

Obsah

Obsah	3
Úvodom	5
„Ako sa to stane, veď ja muža nepoznám?“ (Lk 1, 34)	7
„Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“ (Lk 1, 38)	10
„Velebí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu, mojom spasiteľovi.“ (Lk 1, 46 – 47)	13
„... lebo zhlíadol na poníženosť svojej služobnice...“ (Lk 1, 48)	16
„Hľa, od tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia.“ (Lk 1, 48)	19
„Veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný.“ (Lk 1, 49)	22
„A sväté je jeho meno.“ (Lk 1, 49)	25
„A jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie s tými, čo sa ho boja.“ (Lk 1, 50)	28
„Ukázal silu svojho ramena, rozptýlil tých, čo v srdci pyšne zmýšľajú.“ (Lk 1, 51)	31
„Mocnárov zosadil z trónov a povýšil ponížených.“ (Lk 1, 52)	34
„Hladných nakrmil dobrotami a bohatých prepustil naprázdno.“ (Lk 1, 53)	37
„Ujal sa Izraela, svojho služobníka, lebo pamätá na svoje milosrdenstvo, ako sľúbil našim ocom, Abrahámovi a jeho potomstvu naveky.“ (Lk 1, 54 – 55)	40
„Syn môj, čo si nám to urobil? Pozri, tvoj otec i ja sme ťa s bolesťou hľadali!“ (Lk 2, 48)	43
„Nemajú víno.“ (Jn 2, 3)	46
„Urobte všetko, čo vám povie!“ (Jn 2, 5)	50
Záver	53
Modlitba	55
Použitá literatúra	57

Úvodom

Každý z nás iste rád spomína na svoje detstvo. A iste pamätá aj na slová svojej matky, ako nás učila modliť sa, ako nám na srdce kládla dobré rady a napomenutia...

Vyrástli sme, odišli do škôl, do života, do sveta. Ale na dobré slová našej matky sme nezabudli a s láskou spomínali: „Naša matka to takto myslela, tak povedala...“ A preto sme sa k týmto slovám neraz vracali a spomínali.

Ako kresťania máme tiež spoločnú matku – nebeskú Matku Pannu Máriu. Dal nám ju Ježiš Kristus, keď zomieral na kríži.

Aj ona nám zanechala niekoľko slov. Nie je ich mnoho, ako by sme čakali. Sú to však slová plné lásky, starostlivosti, povzbudzujúce slová, o ktorých by bolo možno napísať knihy.

Pokúsme sa teda obohatiť naše poznanie o Panne Márii v tomto Jubilejnom roku Prešovskej archieparchie (2018) aj rozjímaním nad jej slovami, aby sme sa v pozvaní k bezmedznej láske k Panne Márii, k vernému napodobňovaniu jej odovzdanosti Božej vôli a k službe jej Synovi celým srdcom mohli inšpirovať jej dobrým príkladom. Jej „zverujme predovšetkým tie situácie, v ktorých môže len Božia milosť priniesť pokoj, útechu, spravodlivosť“ (Benedikt XVI., 31. december 2006).

Nuž, počúvajme ich...

„Ako sa to stane, ved' ja muža nepoznám?“

(Lk 1, 34)

Prísľub Vykupiteľa daný našim prarodičom v raji po páde do hriechu (Gn 3, 15) bol nesený z pokolenia na pokolenie a ako zlatá niť sa tiahol dejinami vyvoleného národa. Žiaril ako hviezda, motivoval a objasňoval reči prorokov, ktorý sa ako „očakávanie národov“ stal nakoniec skutočnosťou. „A Slovo sa telom stalo...“ (Jn 1, 14). Boh plní svoj sľub, Boží Syn prijíma na seba telo, aby ľudstvu otvoril stratený raj – nebo.

„V šiestom mesiaci“ – po zvestovaní narodenia Jána Krstiteľa – „poslal Boh anjela Gabriela do galilejského mesta, ktoré sa volá Nazaret, k panne zasnúbenej mužovi z rodu Dávidovho, menom Jozefovi. A meno panny bolo Mária. Anjel prišiel k nej a povedal: ‚Zdravas’, milosti plná, Pán s tebou.‘“ (Lk 1, 26 – 28)

Mária, ktorá bola zvyknutá na tichý život v nazaretskom domčeku, sa nad slovami anjela zarazila a rozmýšľala nad jeho pozdravom. Anjel ale pokračoval: „Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu meno Ježiš. On bude veľký a bude sa volať Synom Najvyššieho. Pán mu dá trón jeho otca Dávida, naveky bude kraľovať nad Jakubovým rodom a jeho kráľovstvu nebude konca.“ (Lk 1, 30 – 33)

Anjel zvestoval Márii narodenie Vykupiteľa sveta, najradostnejšiu zvesť všetkých vekov. Je to naozaj radostná zvesť, ktorá radosťou naplňuje nebo i zem. Mária pozná túžbu svojho národa po tejto radosti, po Mesiášovi. Neraz počula a sama čítala proroctvá o jeho príchode. No keď si ju Boh vyvolil k uskutočneniu svojho plánu, pýta sa: „Ako sa to stane, ved' ja muža nepoznám?“ (Lk 1, 34)

To sú jej prvé slová v evanjeliu, zapísané sv. Lukášom. Slová, ktoré sú predmetom nášho rozmýšľania... Mária celý svoj život zasvätila Bohu. Taký čistý, nevinný, ako ho od Boha do-

stala, túžila mu ho aj vrátiť. Preto pri anjelovom oznámení, že sa má stať matkou, zachvela sa, keď si spomenula na svoj sľub. Vyhlásenie „*ja muža nepoznám*“ bol spôsob, ako oznámiť anjelovi, že sa odovzdala Bohu. Otázku, ktorú položila anjelovi, kladie celkom v inom duchu ako Zachariáš (Lk 1, 18). Nežiada vysvetlenie, aby pochopila, ale aby sa dozvedela, ako má splniť Božiu vôľu. Pýta sa, ako sa má zachovať, čo má urobiť, pretože doposiaľ nepoznala muža. Týmto spôsobom nám ukazuje, že v istých prípadoch nie je dovolené za každú cenu pochopiť Božiu vôľu alebo dôvod istých situácií, na prvý pohľad zdanlivo nezmyselných, ale že je dovolené prosiť Boha o svetlo a pomoc, aby sme takúto Božiu vôľu splnili.

Mária nevynikala nijakými vlastnosťami, ktoré svet obdivuje. Jej život nebol plný zaujímavosti, ale skromný, v ústraní. Nepoznala hlučnosť mesta a netúžila po jeho pôžitkoch. Jej prvou a najväčšou láskou bol Boh – Láska. Jemu obetovala svoje srdce, k nemu vysielala svoje túžby, myšlienky a nádeje. On bol stredom jej života, počiatok a cieľ jej túžob a práce. Tá prostá oddanosť Bohu vylučovala v nej každú svetskú lásku, ktorá by ju rozdeľovala. Preto bola a chcela byť čistá.

Rozhodnutie sa pre panenstvo bolo pre židovskú ženu tou najabsurdnejšou vecou, akú mohla urobiť, pretože sa takto nemohla zúčastniť na veľkom plodení nových generácií Izraela, z ktorého mal vyjsť Mesiáš. Jej rozhodnutie zostať pannou je preto „odvážnym rozhodnutím, ktoré urobila, aby sa úplne zasvätila Božej láske“ (*Marialis cultus*, 37). Preto sa zapáčila Bohu, ktorý si ju vyvolil na uskutočnenie svojho plánu o vykúpení ľudského pokolenia.

Ako sa to stane, keď ja muža nepoznám?

Kolkí už čítali tieto slová, zamysleli sa nad ich významom! Kolkí už vystihli hĺbku jej odriekania, veľkosť obetí, jej nesmiernu cenu pred Bohom. A pohnutí jej veľkým príkladom počuli jej hlas, nasledovali cestu jej čistého života. Podľa jej vzoru nepoznali muža, nepoznali ženu, aby o to viac poznali Boha. Zapreli svoje pozemské túžby, aby našli nebeské šťastie.

tie, zriekli sa rodinného šťastia, aby sa sami priniesli Bohu za obeť, čistú a svätú.

Pápež Pavol VI. (bol pápežom v rokoch 1963 – 1978), ktorý prišiel ako pútnik 14. septembra 1969 do talianskeho mesta Nettuno, kde boli ostatky mladej hrdinky sv. Márie Gorettiovej (1890 – 1902), panny a mučenice, pri tejto príležitosti povedal: „Čím zvíťazilo toto dvanásťročné dievča nad telesnou presilou? Svojou duchovnou silou! Nepoddala sa, i keď ju to stálo život. A splnili sa na nej Ježišove slová: *„Kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho“* (Mt 1, 39). Mária Gorettiová tak našla večný život, a to v najväčšej miere, podľa Ježišových slov: *„Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha“* (Mt 5, 8).

Mária je tak príkladom pre mnohých, ktorí svoj život zasvätili Bohu práve podľa jej vzoru. Práve preto mnohí „upierajú svoje oči k Márii, ktorá žiari celej vospolnosti vyvolených ako vzor čnosti...“ (*Lumen gentium*, 65).